

[Kjeldgaard Iversen.]

fordel af, at vi får folk ind i forsvaret, som på grund af deres politiske indstilling overfor forsvaret i den givne situation vil modarbejde militæret. På andre områder er man meget, meget bange for femtekolonne. Hvorfor så i al verden tvinge komministernerne ind i det nuværende militære apparat, hvor de efter min opfattelse, og vistnok også efter de militært kyndiges opfattelse, kan gøre mere skade end gavn.

Hele spørgsmålet om militærnægtelse fremkalder derfor meget, meget store problemer, og jeg kan forstå af det ærede medlem hr. Johs. Christiansens tale, at problemerne er af meget, meget vidtrækkende karakter. Vi er derfor fra retsforbundets side meget betænkelige ved det lovforslag, der er udformet af ministeren, og vil egentlig tage afstand fra det. Det rummer, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen sagde, en yderligere bemyndigelse til indenrigsministeren, som i givet fald kan føre til en endda særdeles lang tjenestetid.

Lovforslagets ændringer er begrundet i den nye forsvarsordning, og den hjemler som bekendt en betydeligt længere tjenestetid, end vi tidligere har kendt. Jeg kunne i den forbindelse godt lide at spørge ministeren, om han virkelig mener, at denne lange tjenestetid skal til at være den almindelige tjenestetid i Danmark, og i samme forbindelse vil jeg gerne spørge, hvor lang tjenestetid den højtærede minister mener at militærnægterne som konsekvens af forsvarsordningen burde have. Man forlanger i den gældende lov om militærnægtere, at de skal have noget længere, for ikke at sige meget længere tjenestetid end almindelige værnepligtige. Det begrundes med, at når de alligevel vælger den civile tjeneste, beviser det, at der foreligger samvittighedsgrunde. Jeg tror nu ikke, at den længere tjenestetid, som egentlig er en ekstra straf, kan bevise noget som helst om samvittighedsgrundlaget. Jeg tror ikke, at den danske ungdom i almindelighed er sådan indstillet, at den foretrækker at deltage i et kedsommeligt arbejde i en militærnægterlejr fremfor at deltage i uddannelsen i de militære anlæg med de moderne apparater, den moderne militærteknik, som findes i dag, og som i høj grad interesserer ungdommen, hvis ikke det er, fordi den af uvilje, af samvittighedsgrunde, ikke vil deltage i uddannelsen indenfor militæret. Når man alligevel forlanger denne længere tjenestetid af militærnægterne, skyldes det, at man er bange for, at hvis man gør tjenestetiden lige lang begge steder,

bliver der ikke så mange soldater som nu. Men dette, at det gælder om at skaffe menneskemateriale til militæret, er en helt anden betragtning end, at man skal sortere efter samvittighedsgrunde. Hvis man har ungdommen bagved bestræbelserne for at forsvare Danmark, er der ingen grund til at tro, at den danske ungdom vil svigte, den vil ganske afgjort komme, så der er intet til grundlag for ministeren til således at straffe dem, der har den anden opfattelse.

Vi har værnepligt her i Danmark, og den lov, som det foreliggende lovforslag indeholder ændringer til, er en konsekvens af værnepligtslovgivningen. Men når man har draget denne konsekvens og ikke vil afskaffe værnepligten, hvilket jo ikke kan ske i forbindelse med dette lovforslag, må vi fra retsforbundets side kræve, at der skabes lighed for denne lov om tjenestetiden for værnepligtige. Derfor må vi konsekvent stå på det standpunkt, at tjenestetiden for militærnægtere og i militærtjenesten må være lige lang. I dette ligger også, at militærnægterne ikke er ringere mennesker end dem, der deltager i militærtjenesten, de er villige til til enhver tid at yde deres indsats for Danmark, men mener bare ikke, militærtjenesten er den bedste måde at tjene Danmarks sag på. De er villige til på anden måde at arbejde for Danmark, de kan bl. a. deltage i internationalt hjælpearbejde, hvilket de har tilbudt tidligere, og i den situation, hvori verden er i dag, synes jeg, der er al god grund for Danmark til at benytte dem til dette arbejde. Der er katastrofeforhold i Italien, der er Koreakrigen, som, når den engang er sluttet, vil kræve et meget stort humanitært hjælpearbejde, og når vi har mennesker, der af samvittighedsgrunde eller af andre grunde ikke vil deltage i militærtjeneste, men er villige til et hjælpearbejde, synes jeg, man skal give dem lov til det. Endvidere synes det med den situation, hvori Danmarks økonomi befinder sig, åbenbart urimeligt, at man tvinger de nyuddannede unge ud af deres erhverv i så lang tid, at de glemmer en del af deres uddannelse, som skulle sætte dem i stand til gennem deres indsats i produktionen at være med til at rette landets økonomi op.

Vi kan derfor ikke fra retsforbundets side medvirke til denne skærpelse af konsekvenserne af den forkerte lov om tvungen værne-tjeneste.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen gav udtryk for, at komministernerne ikke skulle føle ubehag ved at tage